

El pas de Mahoma

La resposta d'aquí a cent anys, si no empitjora el clima. Però per arribar-hi, cal primer llegir el llibre de narrativa de Gerard Salvat, "El Pas de Mahoma" (Arola Editors) i deixar-se portar de la seva mà, pel recorregut intens i filosòfic del pensament del jaio Ventura. Cal fer-ho per un present ancorat en una quotidianitat plena d'esquerdes i un demà encoratjador vessat en la diversificació de la cultura entre els humans. L'espiral cada cop més accelerada, producció—consum—producció, la cadena a la que estem abocats, pot trencar-se.

Refondre's amb la natura, retornar allò que em agafat per a viure, com un fer les paus, com una mena de pagament per les branques arrancades, per la pastura dels ramats, per la llenya que ajuda a encendre el foc... Important reflexió abocada a glops a una persona llunyana, que esdevé d'una gran proximitat emocional i anímica. Pensada com a culminació d'una vida plena, viscuda en un paratge de gran bellesa, d'immensa natura, d'altres muntanyes, de impressionants geleres, de pastures i ramats, que Gerard Salvat descriu amb fidelitat i coneixement tant de l'entorn com de la vida que allà es desenvolupa.

Per coronar el cim, ens hem de deixar seduir per la trepidant història que molt àgilment, ens explica Gerard Salvat, la del Daniel i la Rosa, units pel llaç de la convivència diària on tot és previsible, on la monotonia del seu dia a dia, sembla equivocadament que s'ha instal·lat fins el moll de l'ós. Un fet colpidor narrat en els primers fulls de la novel·la, dona un gir molt interessant, inesperat i ben trammat a la història.

Joves, treballadors, residents de la gran ciutat, el Daniel i la Rosa, cerquen —cadascú a la seva manera—, una guspira d'emoció en la monotonia de cada dia, on els fets es repeteixen inexorablement minut a minut, envoltats de fets quotidians, de cares insípides. La feina ben feta a la empresa on treballa el Daniel, te recompensa, però el regal inesperat, els porta al desencadenament més imprevisible i esguinsador del seu present. La Rosa i el Daniel viuen i estimen intensament amb tot el que això comporta de servitud i grandesa, que Gerard Salvat, sap recrear amb un gran domini de la llengua i força narrativa.

El paisatge Pirenaic, la duresa de l'escalada, la coronació del cim, la natura que t'atrapa i et canvia primer per dins i després per fora i el sentit de la vida a una certa edat quan els protagonistes no sempre son amos de les seves decisions, copsen l'atenció del lector des del primer moment.

Els alpinistes es preparen molt a fons per pujar a l'Aneto la muntanya més alta de la Maladeta, travessant pastures, boscos, geleres i el perillós i estret Pas de Mahoma, amb esquerdes sense fons a banda i banda. L'abisme i la por que els acompanya en la travessa, Gerard Salvat ens la comunica a través del recorregut del Daniel fins la cruïlla més important de la seva vida. La felicitat omple els sentits del lector en la culminació del "Pas de Mahoma" l'obra de Gerard Salvat, un escriptor que ha compaginat el treball de banca a Reus amb l'explotació familiar a l'Alforja, el seu poble.

La torbació arriba molt aviat al lector, el desenllaç fatal està pròxim, s'ensuma, es detecta, s'espera... però el destí s'escriu cada dia, a cada pas. Tot està entrelligat en "El Pas de Mahoma", la novel·la de Gerard Salvat, i a Ca l'Amagat, allà en el camí de la Solana, s'hi troba la resposta. És la culminació d'una història punyent feta de ciment i natura per un escriptor que ha recorregut un llarg camí de participació en molts ambients, socials i polítics i que es nota que coneix a fons el tarannà de les persones.

NÚRIA GÓMEZ GRANÉS

Publicat al diari *El Punt* el 14 de maig de 2007